

FESTIVITATI NUPTIARUM,

Quas
Vir Nobilissimus, Amplissimus & Consultissimus,

DOMINUS

GERHARDUS THOMAS,

inclytæ Reipubl. Thorun. Consul,

Camerarius & Scholarcha Meritissimus,

Cum

Nobilissima & Florentissima

VIRGINE

BENIGNA.

Generosi & Nobilissimi

DOMINI

GEORGII ERNESTI *Lichtfuss!*

Hæreditarii in Olkau / &c.

FILIA DILECTISSIMA,

Anno M. DC. LXXX. d. 8. Augusti

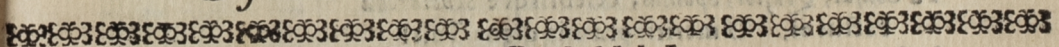
Felicibus auspiciis

celebrat,

Subsequentes Hymenæos

accinit

Gymnasium Thoruniense.

THORUNII,

Imprimebat JOHANN-BALTHASAR BRESLERUS,

Nobil. Senatus & Gymnasii Typographus.

C 552

Ymnasium, FAULTOR, tenus hac & Curia, Fiscus,
 Instar Sponsarum, credita cuncta Tibi.

De tot desponsis grator Tibi corde Puellis;
 Sit, precor; in cunctas inviolata fides.

His alia accedis Tibi jam *nova Nupta, THOMASI,*
 Quæ tua non minus & corda fidemque petit.

Quos illa eliciunt sudores, abluat *isthac:*
 Quot curas illa; *hac* gaudia totque ferat.

Illæ, si Tibi sint *dura*, ut sunt fata, futura;
 Hæc, ut fert nomen, usque *benigna* fiet.

Hiscæ Dei adveniet si *Gratia summa benigni,*
 Ceu precor; ex omni parte beatus eris.

Hoc Epigrammate minus culto

Amplissimo Domino

GERHARDO THOMÆ,

haud ita pridem

novo facto

CONSULI,

CAMERARIO,

SCHOLARCHÆ,

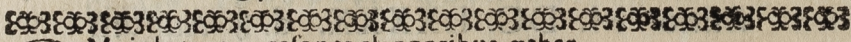
& nunc

SPONSO atque MARITO,

piè gratulatur

calamus bene animatus

D. PAULI HOFMANNI.

O Mnia lætantur, resonat clangoribus æther,
 Exereent Charites Pieridesque choros.

Lætus Apollo canit Parnassia Carmina, Pindus
 Nobile *Sponsorum* Nomen ad astra vehit.

Juno, Venus, Pallas, THALAMOS, Themis atque Diana
 Exornant citharis muneribusque NOVOS.

Inelyte Sponse, & Ego magnos Tibi grator Honores,
 Hoc anno Tibi quos contulit alma Salus,

Tu *Consul, Quæstor, Sponsus*, celebrisque *Scholarcha*
 Factus es. O meritis præmia digna Tuis!

Lustra duo prudens cum *Secretarius* esses,
 Perficeresque bonâ Munia quæque fide,

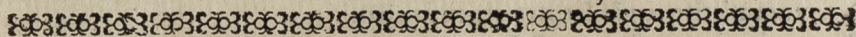
Sceptri-

Sceptrigeri in primis augusta Regis in Aula
 Cum sereres patriis commoda multa focus:
 Te Patria Patres votis concordibus omnes
 Collegam absentem constituere suum,
 Dignus Honore audis isto: Prudentia Juris
 Te talem fecit dexteritate Virum.
 Hinc Urbs exultat, lætatur Curia, Musæ
 Tripudiant, Cuncti gaudia grata fovent.
 Prosit Honos quadruplex, prosit, faustissime Sponse,
 Sponsa Tibi, profint Fœdera sancta Tori.
 Magnificus Sponsus Generosæ Virginis igne
 Ardeat, & Sponsi Sponsa pudica Sui.
 In terris Pyllos superent feliciter annos,
 Ornati pulchrâ prole, aliisque bonis.
 Gaudia quò capiant amborum hinc summa Parentes,
 Fundat Amicorum gaudia læta Cohors.
 Nec minùs Officium Tibi Consulis atqve Scholarchæ,
 Spartaqve Quæstoris, commoda mille ferat.
 Consul in Urbe pius regna, floreque Scholarcha
 Optimus, & Scholico perge favere choro.
 Sic Tibi pro meritis fundat sua munera Cœlum,
 Facta Tua æternæ nescia fama mori!

Gratulab. apposuit

WENCESLAUS JOHANNIDES

Gymn. Thorun, P. P.

S I dignus geminatur honor: dum gloria crescit,
 Crescit amor, decoriqve decus succedit, honorem
 Affectatur honor, viresqve acquirit eundo.

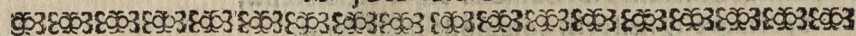
Dimidia vix parte sui delabitur annus,
 Dum sacer Ordo Patrum Te sanctum augere Senatam
 Vellet, & Augusta Regis revocaret ab Aula.
 Nunc Sponsum legit alma Paphos, pulchraque severus
 Virgine mitescis Consul, frontemqve remittis.
 Sic ubi cum sociâ Conjux Junone jocatur
 Jupiter, in faciles vultus abit, oraqve ponit
 Magno digna Fove, & jam Coniuge digna resumit.
 Tunc in secretam non tristibus influit aurem
 Alloquii, mulcetqve manu, quæ fulmina nescit,
 Submittitqve suos alienis ignibus ignes.

Fortu-

Fortunata dies, quæ tam felicibus horis
Exoreris! quæ Te castis ardescere flammis,
Inclyte Sponse, facit. Tibi divite plaudere versu
Nostra quidem vellet Clio; sed multa parantem
Dicere, multa tuis meditantem carmina tadis,
In diversa trahunt mox hæc, mox ista Poëtam,
Dumque suus non est, vix est tuus ille, tuoque
Vix patet officio. Quare levidensia saltem
Carmina depromam, devoti pignora cultus.
Vivite concordés, Neonymphi, vivite lati;
Labra ligent animas, livescant fervida nexu
Brachia. Non vestrum temeret Libura cubile,
Non Lachesis, vita nec rumpens stamina Clotho.
Surgant è vestris Nati, Nata, atque Nepotes
Nexibus, & Patria crescant in commoda mille.

LMQ. scr.

M. JOHANNES SARTORIUS, Prof. Publ.

Fortunam coluit gens cæca furoreque plena,
 & dedit in nostras jura superba vices.
Non hæc est fidei virtus, non ancora nostræ,
has nescit stultas pagina sacra tricas.
Illæ DEUM scenæ nostræ producit amantem,
Auctoremque facit quæ sibi spondet homo.
Vis Consul fieri, Deus est, qui mûnera mandat,
committitque pio sceptræ regenda viro.
Demandanda cui si cura est Gymnadis almæ,
est Deus: illius voce Scholarcha venit.
Castus amor lætam si vult sobolescere prolem,
nectit Conjugii vincula firma Deus.
Multa quidem nostris essent dicenda Camænis;
dicere sed quæ jam non sinit hora brevis.
Gratulor hinc ternos fortunæ svavis honores,
& precor ut terna prosperitate fluant.
Faxit sancta Trias! felix nova sceptræ gubernes,
ut teneas fausta sceptræ secunda manu.
Te juga Parnassi resonent, Te Civicus ordo:
& semper de Te nil nisi justa canat.
Plurima damna fuges, & publica commoda serves,
ut Patriæ redeant aurea secla tuæ.

Faxit

Moyſi Patria ingenium, lingvasque per Urbem
 Dum poteras Latè Sarmaticèqve loqui.
 Dum quondam in Scenam gelidu revocatus ab umbris
 Tot Regum Radix ille Piaſtus erat.
 Hæret Germanus, miratur Sarmata pugna,
 Germanum nitidè Sarmatico ore loqui.
 Afferit ille ſuum, pharetratus Sarmata Civem
 Spectator rerum dixerat ille ſuum.
 Nil ita ſublime eſt, quod non ſolertia poſſit
 Vincere, & ingenio cedere fortè tuo.
 At fallo, & fallor, cor expugnabile telis
 Molle Cupidines, eſt tibi, Sponſe, tuum.
 Erravi, non hæc jaculatur tela Cupido:
 Cujus at eſt telum? cara Benigna, tuum.
 Illa ſuam tangit patulo ſine vulnere metam,
 Illius neſcit vulnere ferre manus.
 Acceleres metamque tuam ſine vulnere cerne,
 Metatibi Sponſus, Sponſe, tibi illa ſcopus.
 Iſta tenet Sponſum ut metam, tenet iſte petitam
 Sponſam, ſic metam tangit uterque ſuam.
 Quod ſupereſt, faveat vobis Fortuna benigna,
 Ad nutus Veſtros temperet illa ſuos.
 Certent vir mulier juncti bonitate perenni,
 Incidat in Veſtrum nulla querela torum.
 Sponſe, tibi juvenis ſimili naſcatur, & illum
 Ex Virtute ſciat, quilibet eſſe tuum.

Promptitudinem ſuam declaravit

JOHANNES REZIK Prof.

Um, VIR CLARE, tibi ſociali fœdere jungis

D Egregiam Sponſam ſic moderante DEO:
 Atque tuas longo decantant carmine amici
 Tædas ac laudes, vota precesque fero.
 Pronubus ipſe DEUS, qui caſti flammulam amoris
 Accendit, vobis ſemper adeſſe velit.
 Affluat ambobus largis Sors, opto, quadrigis,
 Eveniant veſtro gaudia mille toro.
 Vivite concordēs vivacis Neſtoris annos,
 Cordibusia veſtris Pax pia, regnet amor,

Edite

Edite fecundi communia pignora lecti,
Ut vestrae soboles sit numerosa domus.
Summa sit: ex votis succedant omnia vestris,
Atque etiam votis prosperiora cadant.

*Prolixo non tam carmine quam
affectu gratulabatur*

GEORGIUS LEHMANNUS
Gymn. Collega.

DONUM NUPTIALE.

Sit munus Sponso Turtur, sub imagine cujus
Unanimem Sponsus discat amore torum.
Quale enim Turtur concors cum Compare vivit,
Ambo pudore pares, ambo & amore pares.
Sic concors vestrum maneat sine lite Cubile,
Fungentes osculis, oscula sapè novis.
Una Salus vobis, unam & commune periculum,
Una sit ambobus Mens, sit & unus Amor.
Omnia succedant ex voti lege, nec unquam
Deliquio primus subjiciatur Amor.
Quin magis extremam leti perduret ad horam,
Et ferat à longis augmina certa mori!
Imprimis sobolem Lucina frequentius edat
Qua virtute Patres aqvæ, & aqvæ Avos!
Vivite quod restat, grandævi Nestoris annos,
Sæpe DEI vobis GRATIA larga, precor!

ὁλοφύχως offerebat

JOHANNES BORSCHET
Gymnasii Collega.

Leges conjugii sacras, & fœdera sanxit
Certa tori, Dominus qui regit astra poli.
Illi perpetuò socialia vincula cura
Sunt, & non ullò dissocianda modò.
Perplacet ista Deo sociæ conjunctio vitæ,
Quæ nulla in terris arctior esse potest.
Conjugibus tristi solatia tempore præbet,
Horum avidâ fusas percipit aure preces.

Nobilis

Nobilis ergò mihi felix Sponse esse putari,
Quod sociam castò jungis amore Tibi.
Quam pietas, quam forma probat, quæ stemmate fulget,
Et quæ virginei gemmula clara chori est.
Hinc, quoniam Tibi nunc de tanta, Sponse, Puella
Gratantur cuncti, fausta simulque precor.
Conjuge cum chara hæc tranquillus viviro Sponse,
Et vestrum turbent jurgia nulla torum.
Pax vos exbilaret, thalamum concordia vestrum
Fœcundet, nam pax conjugium recreat.
Nunquam vestra graves infestent corpora morbi,
Officium ut præsent integra membra suum.
Adsint divitiæ multa, quas postulat usus,
Sic felix vester semper erit thalamus.
Quid multû? multos tranquille & suaviter annos
Vivas cum Sponso, Sponsa venusta, tuo.
Tuque Sibyllinam vivas pia Sponsa senectam,
Atque senis Pylii secula Sponsus agat.

Sic ὀλοκαγδῶς precatur

CHRISTOPHORUS WOYT

Gymn. Collega.

~~~~~
M E quoque devotis fas est assurgere votis,
Et Sponsum versu condecorare novum.
Inclyte Sponse, Tibi pia pulchraque contigit Uxor,
Delitium Matris, delitiumque Patris.
Quam Virtus decorat, nec non generosa propago,
Et nitidæ vivax integritatis amor.
Quis Tibi non avidè tantum gratetur amorem,
Quod talem Sponsam duxeris in thalamum?
Quisque Tibi meritò felicia verba precatur,
Votaque sincero pectore nata refert.
Ergo Tui pariter promptissima vota clientis
Suscipe, depromptum & simplice corde melos.
Dirigat alma Trias Connubia vestra, torumque
Sponse & Sponsa Tuum dirigat alma Trias.
Absit Eris thalamo, lis, dis, monosyllaba tetra,
Quin potius thalamum prosperet UNA SALUS!

DANIEL Kaulpersch

Gymn. Coll.